Fotbalové hvězdy 2027

JAN PALIČKA

+ nejlepší Češi a Slováci

Fotbalové hvězdy 2027

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.alicanto.cz
www.albatrosmedia.cz

Alicanto

Kolektiv

Fotbalové hvězdy – 2027 – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Fotbalové hvězdy 2027

Alicanto

Fotbalové hvězdy 2027

Vydalo nakladatelství Alicanto v Praze roku 2026 ve společnosti Albatros Media, a. s.,
se sídlem 5. května 22, 140 00 Praha 4.
Číslo publikace 47 993
Autoři: Jan Palička, Martin Mls
Statistiky: Jan Jaroš
Odpovědný redaktor Stanislav Kadlec
Technická redaktorka Barbora Pokorná
Uzávěrka textů: 3. 9. 2026
Uzávěrka statistik: 3. 9. 2026
Foto: PROFIMEDIA.CZ, SHUTTERSTOCK: katatonia82, Marta Fernandez Jimenez, Marco Iacobucci EPP, Stefan Constantin 22, ph.FAB, Cesar Ortiz Gonzalez, Vitalii Vitleo, ErreRoberto, Mikolaj Barbanell, Christian Bertrand, Fabrizio Andrea Bertani, Maciej Rogowski Photo, Victor Velter, Raffaele Conti 88, Antonio Balasco, Javier Borrego, Vlad1988, Cesar Ortiz Gonzalez, cristiano barni, Fred Duval, Vazquez Fernando, D. Ribeiro, Photo Agency, IOIO IMAGES, Orange Pictures, Dziurek, PWFOTO-Pieter vd Woude
Grafická úprava a litografické zpracování: Art D – Grafický ateliér Černý, s. r. o.
Vytisklo TISK CENTRUM s.r.o., Moravany u Brna
Vytěžování textu či dat z této publikace ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU je zakázáno.
První vydání

ISBN tištěné verze 978-80-252-6444-7
ISBN e-knihy 978-80-252-6448-5 (1. zveřejnění, 2026) (Pdf)

Cena uvedená výrobcem představuje nezávaznou doporučenou spotřebitelskou cenu.

www.albatrosmedia.cz

Alicanto

Obsah

Brankáři 4
Obránci 20
Záložníci 36
Útočníci 52
Talenti 68
Trenéři 84
Evropské ligy a poháry 100
České a slovenské hvězdy 120
Rejstřík 128

FIFA WORLD CUP 2026
FIFA WORLD CUP 2026
FIFA WORLD CUP 2026
reusch
reusch

BRANKÁŘI

Unai Simón
ATHLETIC
BILBAO
6

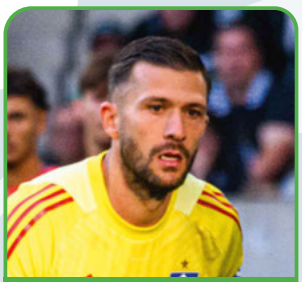
Mike Maignan
AC MILÁN
8

Gregor Kobel
BORUSSIA
DORTMUND
10

Joan García
FC BARCELONA
12

Daniel Heuer Fernandes
HSV
13

Jean Butez
COMO
14

Matvěj Safonov
PSG
15

Jasín Búnú
AL-HILÁL
16

Ørjan Nyland
LIPSKO
17

David Raya
ARSENAL
18

CASTORE
kosner
Climatización eficiente
reusch
UNAI SIMON

Unai Simón

ATHLETIC BILBAO

Rozhodně se vás nechystáme zkoušet, jestli víte, jaký rekord si Unai Simón odnesl z posledního mistrovství světa. Než ho překonal belgický čahoun Charles De Ketelaere, držel 650 minut neprůstřelnost.

Ve zbylých sedmi zápasech na turnaji nedostal jediný gól a také díky famózní sérii mohl na závěr pózovat nejen se zlatou medailí, ale taky se Zlatou rukavicí, jež náleží nejlepšímu brankáři.

Ale stejně pro vás máme jeden chyták, o kterém by možná sám Unai Simón musel chvíli přemýšlet. Kdo naposledy ho propálil, než zahájil nulovou sérii, která vyvrcholila historickým rekordem?

Stalo se 1. prosince 2022 v Kataru. Po krátkém obléhání španělské branky se zblízka kolenem trefil japonský záložník Ao Tanaka, který tehdy kopal za Düsseldorf. Simón ještě křičel na rozhodčí, že předtím balon opustil hřiště, leč gólová technologie odhalila, že to Japonci o milimetry stihli. „Já si na čistá konta nikdy nepotrpěl. Samozřejmě to zahřeje, když kolem slyšíte, jak nuly naskakují, ale pro mě jsou zásadní jiné údaje," reagoval po čtyřech letech, kdy znovu přijel na velký šampionát coby španělská jednička.

Počítejte s námi. Zbytek zápasu s Japonskem dochytal s nulou čili 40 minut pro začátek. Následující osmifinále s Marokem 120 minut bez inkasovaného gólu. „Aspoň vidíte, jak můžou čistá konta zkreslovat. Tehdy v osmifinále mi bylo k ničemu," vrátil se ke smutnému penaltovému rozstřelu. A my skáčeme rovnou o čtyři roky dopředu. Nula s Kapverdskými ostrovy, nula s Uruguayí, nula se Saúdskou Arábií. V tu chvíli měl na dosah národní rekord (477 minut) legendárního předchůdce Ikera Casillase, jenž mu přijel osobně pogratulovat na finále. Ale nepředbíhejme. Další nula ve vyřazovací fázi proti Rakousku předznamenala útok na brankářský supervýkon a vynulované Portugalsko v osmifinále všechno dokonalo. Někdejší italský ješák Walter Zenga musel po šestatřiceti letech vycouvat. Jeho 517 minut spadlo z piedestalu.

„Jasně, je to fajn, ale pořád je to především výsledek práce všech. Celý tým mi pomohl k rekordu," vzal to Simón stoicky. Aspoň že trenér Luis de la Fuente chválou nešetřil: „Je neskutečné, jaký klid nám přináší. Nejenže dokáže zavřít branku, ale zároveň perfektně čte hru, skvěle vybíhá a sedí do našeho systému, kdy cirkuluje míč. Můžeme se na něj spolehnout." I proto Simóna dlouhodobě preferuje před brankáři, kteří by si taky zasloužili propotit národní dres. Jeden získal titul s Barcelonou, druhý s Arsenalem. Společně s baskickým patriotem pak slavili prvenství na mistrovství světa. „Nejsme konkurenti. Jsme prostě kamarádi," tvrdí Unai Simón.

Rodák z města Vitoria-Gasteiz má v krvi kázeň, dochvilnost a pracovitost. Vždyť oba jeho rodiče nosili uniformy. Táta sloužil ve španělské civilní gardě, maminka byla důstojnice u baskické regionální policie. „Musím oběma poděkovat, že mi vštípili zodpovědnost a morálku," nezapomněl pozlacený syn, dnes už ikona Athletiku Bilbao.

FAKTA

Jméno: Unai Simón Mendibil
Přezdívka: Gigant
Narozen: 11. 6. 1997, Vitoria-Gasteiz, Španělsko
Výška: 190 cm
Váha: 85 kg
Přednosti: Je mrštný, má výbornou rozehrávku, kočičí reflex a teď už bohaté zkušenosti.
Slabina: Zatím nevyzkoušel žádný opravdu top klub.
Reprezentačních utkání/ inkasovaných gólů (k 9. 9. 2026): 66/49
Úspěchy: mistr světa (2026), mistr Evropy (2024), vítěz Španělského poháru (2024), Španělského superpoháru (2021), Ligy národů (2023), mistr Evropy do 21 let (2019), do 19 let (2015), Zamorova cena (2024)

	Klub	Zápasů	Gólů
2014/15	Baskonia	14	-15
2015/16	Baskonia	22	-35
2016/17	Athletic Bilbao B	29	-23
2017/18	Athletic Bilbao B	31	-21
2018/19	Athletic Bilbao	7	-13
2019/20	Athletic Bilbao	34	-29
2020/21	Athletic Bilbao	37	-40
2021/22	Athletic Bilbao	34	-31
2022/23	Athletic Bilbao	31	-36
2023/24	Athletic Bilbao	36	-33
2024/25	Athletic Bilbao	21	-14
2025/26	Athletic Bilbao	37	-54
2026/27*	Athletic Bilbao	0	0

* k 3. 9. 2026

Emirates
FLY BETTER
16
MILAN
MILAN

Mike Maignan

AC MILÁN

Nechtěl přijít ani o minutu. Byl tak koncentrovaný na svůj výkon, že vůbec neuvažoval o tom, aby aspoň poslední zápas mistrovství světa přepustil někomu jinému. Přitom by si to zasloužili oba francouzští náhradníci. Hranatý tygr Brice Samba, jenž svého času pomáhal Nottinghamu po třiadvaceti letech zpátky do Premier League, byl nažhavený jako dlouho ne. Během parádní sezony v Rennes vychytal deset nul a věřil si celý turnaj, že může okamžitě zaskočit. Pro mladíčka Robina Rissera by to byla pohádková tečka za pohádkovým rokem. Jenže v souboji o světový bronz nedostal příležitost ani jeden z nich.

Všechno ponížení si protrpěl Mike Maignan.

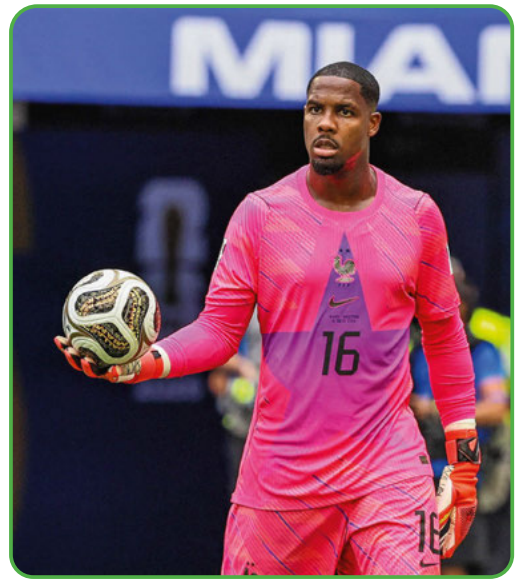
„Zlý sen," utrousil pak. Dostal od Angličanů šest gólů, některé tak trapně snadné, až byste se mu nedivili, kdyby vzteky zahodil rukavice. Předposlední zápas mundialu možná nadchl pouťovou atraktivitou, leč s velkým fotbalem neměl nic moc společného. Souboj zklamaných se proměnil v parodii na preciznost. Kdyby to rodák z Francouzské Guyany tušil, jistě by seriózně zvažoval, jestli má cenu, aby takové týrání prožil.

První gól dostal už ve třetí minutě, aniž by se snažil skočit. Také po další anglické trefě se jen ohlédl. Mrštný kočičák si během kariéry vysloužil přezdívku Kouzelný Mike, jenže při bronzovém utkání byl zbytečný víc než strašák do zelí. Přesto jsme mu vyhradili kapitolu. Zatímco před rokem jsme upřednostnili Mileho Svilara, který si formu v AS Řím udržel a připsal si osmnáct nul, letos se na hvězdné stránky vrátil jednatřicetiletý Francouz. Především díky němu si rozkolísaný AC Milán udržel reputaci. „Ale s pátým místem nemůže být spokojený nikdo," prohlásil Maignan rázně.

Odmalička je zvyklý tvrdě dřít, vždyť dětství strávil se čtyřmi sourozenci v jednom pokojíku. Maminka makala od rána do večera, táta se o rodinu nestaral: „Ty vzpomínky nevyblednou. Ani když vyrostete a dosáhnete na vrchol. Pevně doufám, že je na mě máma hrdá. Všem nepříjemným situacím jsem se snažil čelit s odhodláním, abych mámě aspoň částečně splatil, jak se pro nás obětovala."

Sám šel do branky, neboť chtěl ukázat, že se ničeho nebojí a dokáže se postarat o ostatní. Vychovali ho v Paříži, ale do áčka to nedotáhl, i proto ve dvaceti zvolil lehký ústup. Do Lille ho v létě 2015 kupovali za milion eur, za šest let ho prodali do Milána za 15 milionů. Coby čerstvého šampiona francouzské ligy, který u toho zvládl fantastických jednadvacet čistých kont. Určitě se hodí připomenout, že Lille je jediný klub, který v posledních devíti letech přerušil pařížský titulový korálek. Především díky šamanovi v rukavicích.

„Jsem černý a hrdý," prohlásil Maignan, když ho na italských tribunách poprvé rasisticky uráželi. Maignan je totiž vyhraněná persona, která se jen tak něčeho nelekne. Snaží se držet férových zásad a dobrého vychování. I díky tomu se v říjnu 2024 stal kapitánem, v AC Milán prvním cizincem od švédského bombardéka Nilse Liedholma, který klubu šéfoval v padesátých letech.

FAKTA

Jméno: Mike Peterson Maignan
Přezdívka: Monsieur Pizza
Narozen: 3. 7. 1995, Cayenne, Francouzská Guyana
Výška: 191 cm
Váha: 88 kg
Přednosti: Je pracovitý a má skvělé reflexy.
Slabiny: Zdokonalil se snad ve všem, nezlomí ho ani šestka od Angličanů.
Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 9. 9. 2026): 48/42
Úspěchy: mistr Francie (2021), Itálie (2022), vítěz Ligy národů (2021)

	Klub	Zápasů	Gólů
2012/13	PSG B	2	-3
2013/14	PSG B	19	-19
2014/15	PSG B	21	-26
2015/16	Lille	4	-3
	Lille B	8	-7
2016/17	Lille	7	-7
	Lille B	2	-1
2017/18	Lille	34	-53
2018/19	Lille	38	-33
2019/20	Lille	28	-27
2020/21	Lille	38	-23
2021/22	AC Milán	32	-21
2022/23	AC Milán	22	-21
2023/24	AC Milán	29	-34
2024/25	AC Milán	37	-41
2025/26	AC Milán	37	-35
2026/27*	AC Milán	3	-2

* k 3. 9. 2026

Gregor Kobel

BORUSSIA DORTMUND

Kdyby jen tušil, co ho ještě čeká, když se po sezoně loučil v Dortmundu. Pro Borussii bravurním způsobem vychytal stříbro a sám sobě flek v ideální sestavě ročníku. S patnácti čistými konty byl nejlepší ze všech bundesligových brankářů. „Hoši, musíme si přát navzájem. Pak nám třeba osud ukáže přívětivou tvář," vzal si slovo Gregor Kobel, než se mužstvo rozprchlo. Většina borců zmizela na dovolenou, desítka vyvolených se hlásila na přípravu pro americký mundial.

Tipnuli byste si tehdy, že největší díru do světa udělají zrovna Kobel a norský krajní obránce Julian Ryerson?

Dělo se něco zázračného, ovšem pro oba sympatické brachy vcelku zaslouženého. Fotbalu podřídili celý život a navzdory pomíjivé slávě se nikdy nenechali zlákat k přezíravému chování. Norská reprezentace s Ryersonem v sestavě zaujala přirozeně srdečným projevem. Švýcaři ošklivě klopýtli hned při premiéře proti Kataru, kdy v nastavení ztratili tři body. Byl to budíček, po kterém mužstvo připomínalo skvěle připravené válečníky. Kapitán Granit Xhaka byl na hřišti od chytrosti, brankář Kobel od spolehlivosti. Tím pádem se helvetský kříž poprvé od roku 1954 protlačil do čtvrtfinále.

„Nemyslím, že si uvědomujeme, jakého úspěchu jsme dosáhli. Nejen pro náš tým, ale pro naše malé Švýcarsko je to něco neskutečného," prohlásil Kobel.

Čahoun, který měří téměř dva metry, neměl v syrové osmifinálové bitvě proti Kolumbii na první pohled moc práce, přesto vyřešil spoustu ošemetných situací. Třeba v prodloužení na něj mířil vystřelený balon, který se vrtěl všemi směry. Kobel skočil robinzonádu k levé tyči a raději vůbec nepoužil ruce, protože hrozilo, že míč vyrazí přímo před dobíhající Kolumbijce. A tak se vrhl střemhlav a počkal, až mu rána práskne do hrudníku.

Penalty! Vzhledem k tomu, jaká traumata Švýcaři při rozstřelech v minulosti prožili, se jim nevěřilo. Zvlášť když smolař Manuel Akanji ve třetí sérii prachbídně přestřelil. Jenže soupeř míjel ještě víc. Davinson Sánchez málem rozpůlil břevno a Cucha Hernándeze bravurně zastavil gólman. Kobel ho snad hypnotizoval pohledem, když si stavěl merunu na puntík. Věděl, že tahle chvíle už se nikdy nebude opakovat. „Vůbec jsem nevnímal, co se děje kolem. Kdybyste se mě zeptali, kde zrovna stojím, nevěděl bych, že jsme ve Vancouveru," vyprávěl s odstupem.

Skočil po pravé ruce o něco dřív, než kolumbijský střelec udeřil do míče. Nešel na jistotu, ale věřil si. Chtěl být co nejblíž k tyči, aby vykryl celou jednu polovinu brány. Plác! Míč se zastavil v rukavicích, které ho pak nechtěly pustit. Jako by byly pomazané lepidlem. Když následně proměnil Ruben Vargas, vypukla švýcarská euforie.

Kobel, rodák z Curychu, si musel dlouho počkat, než se procpal do reprezentační branky. Roky dělal náhradníka Yannu Sommerovi, jedničkou je teprve od podzimu 2024. „Nikdy jsem nežárlil, protože to není vlastnost, která by mě někam posunula. Trpělivost se mi vyplatila." Svatá pravda, Gregore!

FAKTA

Jméno: Gregor Kobel
Narozen: 6. prosince 1997, Curych, Švýcarsko
Výška: 195 cm
Váha: 88 kg
Přednosti: Je rychlý, zdobí ho i reflexy a koncentrace.
Slabiny: Nesedí mu rozehrávka pod tlakem.
Reprezentačních utkání/ inkasovaných gólů (k 6. 9. 2026): 27/36
Úspěchy: –

	Klub	Zápasů	Gólů
2015/16	Hoffenheim II	5	-2
2016/17	Hoffenheim II	26	24
2017/18	Hoffenheim II	8	-10
2018/19	Hoffenheim II	4	-4
	Hoffenheim	1	-1
	FC Augsburg (host.)	16	-42
2019/20	Stuttgart (host.)	31	-37
2020/21	Stuttgart (host.)	33	-54
2021/22	Borussia Dortmund	29	-39
2022/23	Borussia Dortmund	27	-32
2023/24	Borussia Dortmund	27	-34
2024/25	Borussia Dortmund	32	-47
2025/26	Borussia Dortmund	24	-25
2026/27*	Borussia Dortmund	2	-2

* k 3. 9. 2026

Joan García

FC BARCELONA

FAKTA

Jméno: Joan García Pons
Přezdívka: –
Narozen: 4. 5. 2001, Sallent, Španělsko
Výška: 194 cm
Váha: 85 kg
Přednosti: Na brankové čáře předvádí skvělé reflexy, v šestnáctce kraluje i při centrech.
Slabiny: Zkušenosti mu chybí snad už pouze v evropských pohárech.
Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů (k 9. 9. 2026): 2/1
Úspěchy: mistr světa (2026), Španělska (2026), olympijský vítěz (2024), vítěz Španělského superpoháru (2026), Zamorova cena (2026)

	Klub	Zápasů	Gólů
2019/20	Espanyol B	2	-2
2020/21	Espanyol B	15	-20
2021/22	Espanyol	2	-3
2022/23	Espanyol	1	-3
2023/24	Espanyol	18	-8
2024/25	Espanyol	38	-51
2025/26	FC Barcelona	30	-21
2026/27*	FC Barcelona	3	-2

* k 3. 9. 2026

Anna Pesarrodona Clotet je: a) pohledná španělská tmavovláska, b) významná grafička, která se zaměřuje na interaktivní design, c) partnerka španělského mistra světa. Velmi pravděpodobně se dá vytušit, že všechny odpovědi, které jsme vám nabídli, jsou správné, ale jedna otázka ještě zbývá: kdo je tím šampionem?

„Když jsem potkal Annu, můj život dostal úplně jiný rozměr. Tak klidný a spokojený jsem ještě nikdy nebyl," reaguje onen muž. Už vás nebudeme napínat, protože Joan García Pons prožil naprosto převratný rok. Nejenže začal randit s krásnou Annou, ale zároveň kontroverzně přestoupil z jednoho barcelonského klubu do druhého, získal španělský titul, dostal Zamorovu cenu pro nejlepšího brankáře La Ligy, poprvé si zachytal za národní tým, dostal pozvánku na mistrovství světa a vracel se jako majitel zlaté medaile. „Pořád mi to připadá jako sen," řekl, když s přítelkyní opouštěl madridský hotel, ve kterém španělští šampioni přespali po oslavách. Těžko byste v Garcíovi hledali sportovní superstar. Měl na sobě obyčejné kraťasy, sluneční brýle, na zádech školní batůžek a oběma rukama si přidržoval bílou papírovou tašku, ve které měl na památku modré tričko s nápisem Campeones 2026.

Kdyby loni v létě neudělal změnu, navždy by si to musel vyčítat. „Espanyol byl klubem mého dětství a budu ho mít stále v srdci. Musel jsem najít velkou odvahu, abych překročil jeho práh a šel dál," uvědomuje si vysoký mladík.

Po sezoně 2024/25 mu napočítali nejvíc brankářských zákroků ze všech v La Lize, navíc chytil laso z Camp Nou. Nesmiřitelný městský rival aktivoval výstupní klauzuli, vyplatil Espanyolu pětadvacet milionů eur pus bonusy a mohl Garcíovi nažehlit na dres šťastnou třináctku. Sezona přinesla jen pár drobných zádrhelů, největší asi na konci září, když si poranil levý meniskus. Musel vynechat šest týdnů, ale vrátil se jako král. Ligový titul, vcelku nepřekvapivě svůj první v kariéře, opentlil parádním průměrem inkasovaných gólů, který stlačil pod číslo 0,7. Ve třiceti zápasech propustil jenom jednadvacet střel. „Statistika je sice pěkná, ale pořád nevypovídá o tom, jak důležitého hráče jsme získali. Joan je jistota. Joan je excelentní v rozehrávce. Joan je koncentrovaný. Joan je parťák," básnil trenér Hansi Flick.

Rodák z městečka Sallent ležícího na řece Llobregat prošel všemi možnými španělskými výběry počínaje sedmnáctkou. Bláznivé a vítězné olympijské finále (5:3) proti Francii v létě 2024 prožil v roli náhradníka. Přednost tehdy dostal vazoun Arnau Tenas, o kterém si trenéři mysleli, že má ještě o trochu víc předností. Ostatně z barcelonského béčka ho přetáhli rovnou do Paříže. Ale vybavíte si, kde Tenas strávil poslední sezonu? Víceméně se trápil ve Villarrealu. Zato zlatý olympijský náhradník kráčel od úspěchu k úspěchu. Garcíovi pomohlo, že nikam nespěchal. Všeobecně je oceňovan za to, jak úspěšný bývá v zákrocích na brankové čáře. Z analýz rovněž vyplývá jeho dominance při chytání centrovaných míčů. To se pak nelze divit, že se Barcelona plácla přes kapsu. Neprohloupila.

Daniel Heuer Fernandes

HAMBURK

Vzpomenete si ještě na mistrovství Evropy do 21 let, které před prázdninami 2015 pořádalo Česko? Stadiony se vyšňořily do gala, Jan Kliment se díky hattricku proti Srbsku vystřelil k parádní smlouvě ve Stuttgartu, ovšem vyhlášená česká generace z ročníku 1992 (Brabec, Krejčí, Kadeřábek a spol.) těsně neprošla ze skupiny. Polský rozhodčí Szymon Marciniak se nejen díky výkonu ve finále posunul mezi elitu. A nakonec zvítězili Švédové, jejichž kapitán Oscar Hiljemark nikdy naplno nevyužil svůj talent. Kariéru ukončil smutně před pár lety kvůli ukrutným bolestem v kyčlích. Veleklidný portugalský záložník William Carvalho vynikl jako největší osobnost turnaje, jenže ve finálovém rozstřelu neproměnil rozhodující penaltu.

Ze slávistického Edenu tehdy odcházel smutný taky mládenec s dvanáctkou na zádech. Rukavice, které měl připravené vedle sebe na střídačce, použil jen při rozcvičení. Pak si dřepnul mezi náhradníky a sledoval, jak jeho kolega José Sá, budoucí tahoun Olympiakosu nebo Wolverhamptonu, všechny ošemetné vyřešil. Hrálo se 0:0 a musely to rozseknout penalty, o kterých už byla řeč. Ten mládenec s dvanáctkou se jmenoval Daniel Heuer Fernandes, nebyl vysoký ani výřečný. Žádný frajírek, žádný cimprlich. Zaujala německá vlaječka, kterou měl nakreslenou u příjmení.

Portugalská dvojka totiž pocházela z Bochumi, konkrétně ze známé čtvrti Langendreer. Maminka Němka, tatínek Portugalec. Mohl si vybrat, kterou zemi bude zastupovat. V jednadvacítkách to bylo Portugalsko, na áčko nikdy nikde nedošlo.

Přesto jsme ho po jedenácti letech od juniorského Eura zařadili do knihy hvězd. Důvod? V Hamburku prožil parádní sezonu. Odchytal třiatřicet zápasů, připsal si šest nul a obdivuhodnou spolehlivostí zajistil, že se slavný nováček neplácal na úplném spodku tabulky. Pokud náhodou nevíte, Hamburger SV strávil sedm trudných let v podpalubí, poprvé v klubové historii. Díky Fernandesovi se vyškrábal nahoru a udržel se. „Smekám. Před Danielem smekám. Celému týmu dává ohromnou jistotu," prohlásil trenér Merlin Polzin, jenž je o pouhé dva roky starší než gólman.

Kdybychom měli kopírovat ankety, na pohodáře Fernandese by nejspíš nedošlo. Jedničkou bundesligového roku byl podle expertů Gregor Kobel z Dortmundu, ale schválně se podívejte, jak dopadlo hodnocení magazínu Kicker: Fernandes stojí nejvýš ze všech gólmanů! V průměrné známce ho překonali pouze tři bombarďáci z Bayernu: Harry Kane, Michael Olise a Joshua Kimmich.

„Moc si vážím důvěry, kterou mi v Hamburku dlouhodobě projevují. Cítím zodpovědnost za kabinu, za klub. Je potřeba, abychom zůstali dál houževnatí a pracovití," řekl. Moderní fotbal vyžaduje od brankářů daleko víc než jen čistá konta. Oni jsou oči a kotva, často i srdce týmu. „Klíčový je můj hlas. Vidím přes celé hřiště, jak je kdo postavený, a musím pomáhat. Proto je nezbytná víra v sebe sama. Zejména v nepříjemných okamžicích. Chcete-li být správný šéf, musí být vaše sebevědomí stabilní."

FAKTA

Jméno: Daniel Heuer Fernandes
Přezdívka: –
Narozen: 13. 11. 1992, Bochum, Německo
Výška: 188 cm
Váha: 81 kg
Přednosti: Pravá opora pro svůj tým.
Slabiny: Zkušenosti na top úrovni neměl kde získat.
Reprezentačních utkání/inkasovaných gólů: 6/3 za Portugalsko U21
Úspěchy: –

	Klub	Zápasů	Gólů
2011/12	Bochum B	14	-31
2012/13	Bochum B	34	-32
2013/14	Osnabrück	34	-34
2014/15	Osnabrück	26	-36
2015/16	Paderborn	13	-17
2016/17	Darmstadt	6	-13
2017/18	Darmstadt	28	-32
2018/19	Darmstadt	34	-53
2019/20	HSV	28	-33
2020/21	HSV	2	-4
2021/22	HSV	29	-32
2022/23	HSV	35	-50
2023/24	HSV	20	-27
2024/25	HSV	31	-40
2025/26	HSV	33	-53
2026/27*	HSV	1	-2

* k 3. 9. 2026

Jean Butez

COMO

FAKTA

Jméno: Jean Butez
Přezdívka: –

Narozen: 8. 6. 1995, Lille, Francie
Výška: 189 cm
Váha: 75 kg
Přednosti: Zdobí ho skvělá orientace i perfektní čtení hry.
Slabina: Ještě nedostal šanci předvést se na top úrovni. Ani v národním týmu.
Reprezentačních utkání (k 3. 9. 2026): 0
Úspěchy: mistr Belgie (2023), vítěz Belgického poháru (2023), Belgického superpoháru (2023)

	Klub	Zápasů	Gólů
2014/15	Lille B	28	-33
2015/16	Lille B	18	
2016/17	Lille B	23	-34
2017/18	Mouscron	10	-16
2018/19	Mouscron	30	-36
2019/20	Mouscron	16	-21
2020/21	Royal Antverpy	24	-36
2021/22	Royal Antverpy	40	-48
2022/23	Royal Antverpy	40	-34
2023/24	Royal Antverpy	31	-28
2024/25	Royal Antverpy	0	0
	Como	19	-19
2025/26*	Como	37	-28
2026/27*	Como	3	-3

* k 3. 9. 2026

Ani báječnou sezonou, ve které v polovině zápasů vychytal čisté konto, se nenechal zmlsat. Ačkoli v Serii A působil jako neprůstřelná zeď, nijak si nenárokoval, aby dostal pozvánku na mistrovství světa: „Jasně, nadchlo by mě, pokud bych se do výběru dostal. Partu bych nekazil. Ale ještě před pár měsíci to pro mě vůbec nebylo téma."

Jean Butez měl smůlu. Francouzská reprezentace na brankářském postu nabízela příliš konkurenčních variant. Když si uvědomíte, že jasnou jedničkou byl Mike Maignan, obroušený z AC Milán, zbývala jen dvě volná místa. Jednu letenku by za normálních okolností dostal Lucas Chevalier, ale to by nesměl v Paříži na jaře dělat přihlížejícího náhradníka. Nedočkal se ani Alphonse Areola, jenž navzdory solidním výkonům sestoupil s West Hamem. Takže kdo?

Mohl se dočkat sympaťák Butez, jehož kariéru výrazně ovlivnil trenér Brian Priske při angažmá v Antverpách? Mohl, ale dilema vyřešil boss Didier Deschamps po svém. Logicky, přirozeně a správně. Jednatřicetiletého gólmana na dálku pochválil, pogratuloval mu k senzačnímu postupu do Ligy mistrů a na seznam dopsal jiná jména. Nebojácného tygra Brice Sambu z Rennes a mladého čahouna Robina Rissera, který prožil mimořádný rok v Racingu Lens.

„Rozumím tomu verdiktu, třeba trenéry přesvědčím příště. Přeju Francii hodně štěstí," prohlásil Butez. Ten chlap zraje. Brankářsky i lidsky.

Butez kariéru zahájil v rodném Lille. Když během pěti let v rezervním týmu ani jednou nenastoupil za áčko, pochopil, že je čas pro změnu. Štěstí našel pár kilometrů vedle, za hranicemi s Belgií. Nejprve v Mouscronu, to se psal rok 2017. Během dvou let uspěl natolik, že ho chtěli do Brugg, Anderlechtu nebo Monaka. Nakonec po zralé úvaze podepsal Antverpám, které mu garantovaly, že začne jako jednička. „Nechce se mi riskovat, že mě jinde nepodrží," vysvětlil. Dobře udělal. Během čtyř sezon se stal jednou z tváří celé belgické ligy. Pod trenérem Markem van Bommelem vyhrál tři trofeje během jediné sezony a posbíral sedmadvacet nul. Vážně neskutečná hromada čistých kont: „Asi mi nebudete věřit, ale já nehraju na nuly. To je spíš údaj pro novináře. Mě zajímá, jestli jsem dost užitečný."

Kdyby si nezlomil ruku, do elitních soutěží Evropy by se podíval dřív než v lednu 2025, ale on nežehral na smůlu. Moc dobře věděl, že není kam spěchat. I díky tomu se italské Como stalo jeho zaslíbenou destinací. Vůbec mu nevadilo, že už oslavil třicetiny. „Důležité je nešílet, nenervovat se. I proto roky spolupracuju s mentálním koučem, který mě naučil ovládat psychiku a hledat stabilitu. K čemu by mi byly peníze a krásný dům, pokud bych stál v brance neklidný a roztěkaný? To by mě dohnalo." Je pravda, že právě klidná hlava, koncentrace, skvělá orientace a perfektní čtení hry jsou Butezovy nejsilnější zbraně. Díky tomu pro Como vychytal postup do Ligy mistrů. Proto se nenaštval, když ho nepozvali na mistrovství světa. „Tak se holt budu procházet kolem jezera a fandit na dálku," usmál se.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy Fotbalové hvězdy 2027**.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.